

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hluštíkem, Ph.D., ve věci
žalobce:

A. H.

státní příslušnost Irácká republika
t. č. Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty
sídlem Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní Lhoty

zastoupen Mgr. Ing. Tomášem Tillmannem, advokátem
se sídlem Vrázova 1324/40, 703 00 Ostrava

proti
žalovanému:

Ministerstvo vnitra

sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2025, č. j. OAM-783/BA-BA01-K11-2025,
o udělení mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou doručenou soudu dne 9. 10. 2025 brojil žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2025, č. j. OAM-783/BA-BA01-K11-2025 (dále též jen „napadené rozhodnutí“), jímž

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasil a žádal, aby ho krajský soud zrušil.

2. Žalobce v žalobě nejprve shrnul skutkový stav. Uvedl, že jeho otec byl politicky aktivní a z politických důvodů byl v roce 2018 zavražděn. To mělo vliv na život žalobce, neboť jej v letech 2021 a 2023 unesly neznámé osoby v civilu. Dostal strach a rozhodl se vycestovat.
3. Žalobce má za to, že jeho azylový příběh je koherentní a žalovaný se jím měl více zabývat, nikoliv bezdůvodně vyhodnotit, že je nevěrohodný. Žalovaný měl hodnotit azylový příběh dle čl. 4 a čl. 5 kvalifikační směrnice. Vytkl žalovanému, že se nezabýval tvrzeními ohledně zavraždění otce žalobce a následných únosů žalobce, ale zabýval se rozpory ve výpovědích žalobce, které by žalobce chtěl vysvětlit. Žalovaný se na rozpory mohl dotazovat více, neboť nezval například do úvahy, že by si matka žalobce mohla najít nového partnera, kterého by žalobce považoval za rodiče. O únosech žalobce před policií nehovořil, neboť se jednalo o velmi stresující zážitek, o kterém není snadné hovořit. Pakliže by žalovaný kladl více upřesňujících otázek nebo by provedl doplňující pohovor, dospěl by k závěru, že výpověď žalobce je věrohodná. Většina napadeného rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelná. V případě žalobce je naplněna i podmínka v čl. 10 odst. 1 písm. e) kvalifikační směrnice. Shrnuje, že žalovaný postupoval zcela účelově a formalisticky a porušil zásadu materiální pravdy.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 18. 10. 2025 popřel oprávněnost podané žaloby a vyjádřil nesouhlas s žalobními námitkami.
5. Žalovaný při posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany výše jmenovaného z hlediska důvodů pro udělení azylu vycházel především z výpovědi žadatele, protokolu PČR o výsledku účastníka řízení o správním vyhoštění č. j. KRPP-97821-8/ČJ-2025-030022, ze dne 10. 7. 2025, a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Irácké republice. Žalobce se s podklady mohl seznámit a vyjádřit se, avšak této možnosti nevyužil a ani nenavrhł žádné doplnění podkladů a neuvedl žádné další skutečnosti, které by mohl vzít žalovaný do úvahy.
6. Při posouzení důvodnosti žádosti žalobce o mezinárodní ochranu vycházel správní orgán z řádně zjištěného stavu věci, který nesvědčí o přítomnosti důvodů, pro které by mu měla být udělena mezinárodní ochrana v jakékoli její formě. Žalobní námitky nedokládají žalobcem namítaná pochybení správního orgánu, který vzal v úvahu tvrzené skutečnosti a přihlédl k nim. Shromáždil k nim adekvátní a aktuální informace o situaci v zemi původu. Vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, který svým rozsahem odpovídá předpokladům nezbytným pro vydání rozhodnutí. Žalovaný na základě výpovědi žalobce a v porovnání s informacemi o zemi původu prokázal a vyvrátil tvrzení žalobce s takovou mírou pravděpodobnosti, která nevyvolává zásadní pochybnosti o jeho úsudku, a to ohledně všech jeho namítaných skutečností v žalobě.
7. K věrohodnosti odkázal na souvztažnou judikaturu Nejvyššího správního soudu. Žalovaný dle indikátorů stanovených judikaturou postupoval, pohovor byl veden řádně, žalobce měl možnost vše vysvětlit, dále se mohl seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí. O nevěrohodnosti žalobce svědčila v první řadě nekonzistentnost jeho vlastních tvrzení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

8. Pokud jde o vyřčené problémy, kterým měl být žalobce v Iráku vystaven, v kontextu vyjádření stran života ve vlasti, jejího opuštění, a především výpovědi u PČR, žalovaný tyto informace v azylovém příběhu považuje za zjevně nevěrohodné. Žalovaný komplexně prostudoval žadatelovu výpověď, provedl mj. srovnání s výpovědí u policie, přičemž dospěl k závěru, že azylový příběh, který dotyčný v průběhu řízení předložil, vyznívá nevěrohodně a účelově. Žalobce opírá svou žádost o tvrzené zabití otce, údajně z politických důvodů, v roce 2018. V letech 2021 a 2023 měl být dotyčný sám cílem dvou únosů, pokaždé byl zbit a následně propuštěn. V tomto vidí souvislost s otcovou záležitostí. Žalovaný provedl srovnání s jeho výpovědí u policie, kde do protokolu č. j. KRPP-97825-8/ČJ-2025-030022, dne 10. 7. 2025 uvedl, že ve vlasti nemá žádné problémy, nic mu tam nehrozí, je tam mj. zaručeno právo na osobní bezpečnost a účinnou právní ochranu. Odcestoval, protože má rád Evropu a mířil do Velké Británie. O motivech, které uváděl před správním orgánem, se vůbec nezmínil. Především pak uvedl otcovy iniciály, zmínil, že ve vlasti má kromě jiných příbuzných i otce a závěrem výsledku doplnil, že by chtěl zavolat rodičům. Pokud tedy jmenovaný staví svou žádost na politické vraždě otce, který je však živý a dosud v Iráku pobývá a žalobce je s ním v kontaktu, je třeba na azylový příběh pohlížet jako na zjevně nevěrohodný. Taktéž o následných únosech dotyčný na policii nic neřekl. Žalovaný žalobce s těmito zásadními rozpory během pohovoru konfrontoval. Dále upozornil, že žalobce protokol u policie četl a souhlasil s ním. Odkázal na další nesrovnalosti plynoucí z protokolu o pohovoru k žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný je přesvědčen, že žalobcem prezentovaný azylový příběh je nevěrohodný.
9. Důvody k udělení mezinárodní ochrany formou azylu dle ustanovení § 12 písm. a), § 12 písm. b), § 13 ani § 14 zákona o azylu v případě žalobce shledány nebyly. Stejně tak absentují důvody k udělení doplňkové ochrany dle ustanovení § 14a či § 14b zákona o azylu. K tomu zopakoval argumenty již uvedené v napadeném rozhodnutí.
10. Žalovaný shrnul, že mezinárodní ochrana ve smyslu zákona o azylu je právním institutem zcela výjimečným, jehož smyslem je poskytnout žadateli ochranu, nikoliv však před jakýmkoliv negativními jevy v zemi původu, nýbrž jen z důvodů upravených zákonem o azylu. Tyto v jeho konkrétním případě shledány nebyly. Dále žalovaný uvádí, že skutečnost, že v zemi původu existuje nedemokratický režim, sama o sobě nepostačuje k tomu, aby bylo možno dojít k závěru o důvodnosti pronásledování či vážné újmy. Vždy je základní výpověď žadatele o azyl, ze které se při posuzování azylového příběhu vychází a žalobcova výpověď nedokládala pronásledování či vážnou újmu, což žalovaný dostatečně odůvodnil a vysvětlil ve svém rozhodnutí. Poukázal na judikaturu týkající se věrohodnosti a břemene tvrzení žadatelů o azyl. Žalovaný nedospěl k závěru, že by výše jmenovanému v případě návratu do vlasti hrozilo nebezpečí pronásledování či přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy.
11. Žalovaný shrnul, že neshledává obsah žalobních námitek způsobilým zpochybnit jím vyslovené závěry. Správní rozhodnutí netrpí vadami vytýkanými v žalobě. Závěrem navrhl zamítnutí žaloby.

Zjištění z obsahu správních spisů

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

12. Rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje (dále jen „krajské ředitelství“), ze dne 10. 7. 2025, č. j. KRPC-97826-3/ČJ-2025-030022, byl žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zajištěn za účelem správního vyhoštění na dobu 120 dnů. Do protokolu o výsledku účastníka řízení ze dne 10. 7. 2025 žalobce uvedl, že z Iráku odcestoval 24. 6. 2025 autobusem do Turecka na Turecké vízum s tříměsíční platností. Z Turecka pokračoval s převaděčem v kamionu do Maďarska, kam přicestoval 8. 7. 2025. V Maďarsku přestoupil do osobního automobilu, kterým jel do České republiky, kam přicestoval 9. 7. 2025. Měl v plánu pokračovat přes Německo do Velké Británie, avšak v Německu byl zadržen policisty a vrácen do České republiky. Cestovní doklad dal převaděči. Žádné kroky k legalizaci pobytu v České republice neučinil, neboť chtěl jet do Velké Británie a přes Českou republiku pouze projížděl. Nemá zde žádné příbuzné ani osobu blízkou, s níž nemá společnou domácnost. Uvedl, že z Iráku odcestoval, protože má rád Evropu a chtěl do Evropy. V Iráku má rodinu (matka, otec, bratr a dvě sestry) se kterou je v pravidelném telefonickém kontaktu. V případě vyhoštění by jel zpět domů, ale nemá finanční prostředky na vycestování (má u sebe asi 40 euro). V domovské zemi není ohrožen na životě, nehrozí mu mučení, otroctví ani by nebyl podrobován nelidskému zacházení či nuceným pracím. Je mu zaručeno právo na účinnou právní ochranu. Je zdrav, léky neužívá.
13. Součástí spisu je závazné stanovisko krajského ředitelství ze dne 11. 7. 2025 s informací, že vycestování žalobce do Irácké republiky je možné.
14. Žalobce v úzké návaznosti na rozhodnutí o zajištění požádal dne 14. 7. 2025 o mezinárodní ochranu.
15. Rozhodnutím ze dne 17. 7. 2025, č. j. OAM-783/BA-BA01-BA06-Z-2025, žalovaný zajistil žalobce v zařízení pro zajištění cizinců podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, přičemž dobu trvání zajištění stanovil do 31. 10. 2025.
16. Dne 21. 7. 2025 poskytl žalobce žalovanému údaje k žádosti o mezinárodní ochranu. Uvedl, že je Iráčan, hovoří kurdsky (sorání), vyznává islám a není ani nebyl nijak politicky aktivní. Je svobodný a bezdětný. Uvedl, že z Iráku vycestoval ilegálně asi před měsícem. Jel z Kurdistanu v kamionu do Turecka, kde byl asi 3 dny. Doklady mu někdo vzal. Nastoupil do kamionu, přičemž nevěděl, kudy jeli, ale dostali se do Německa. Tam je kontrolovala policie, která jej předala do České republiky. Jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že v roce 2018 byl jeho otec zabit z politických důvodů, a proto se cítí ohrožen na životě.
17. Do protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany dne 13. 8. 2025 žalobce uvedl, že Irák opustil 26. 6. 2025. Pobýval ve městě Sulimaniya – Qaladiza, kde je celkem bezpečno a válka tam není. V místě bydliště v roce 2018 někdo zabil jeho otce z neznámého důvodu, a proto má strach o svůj život. Sám žalobce ve vlasti žádné problémy neměl. V Iráku žije už pouze jeho matka a sestra, se kterými je v kontaktu a které žijí na ulici. Neměl žádnou cílovou zemi, chtěl se pouze dostat do bezpečné země. Převaděči mu zařídili falešný cestovní doklad s vízem do Turecka. Potíže s vycestováním neměl. Sdělil, že byl několikrát na tržišti unesen neznámými osobami, které jej mučili. Domnívá se, že jeho otce zabili z politických

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

důvodů. Irák nemohl opustit dříve, neboť si musel vydělat peníze na cestu. Jeho otec se zabýval politikou, ale neví, zda byl členem nějaké strany. Dále uvedl podrobnosti ohledně jeho unesení. Byl i na policii, která někoho zatkla, avšak žalobce neví, zda šlo o dané únosce. Po roce 2023 již žádné problémy neměl, únosci jej ani nekontaktovali. Žalobce byl upozorněn na odlišnost důvodů opuštění vlasti. K tomu žalobce uvedl, že policii tyto problémy uvedl a neví, proč to v protokolu není zapsané. Žalobce dále uvedl, že má v České republice nějaké známé. V případě návratu do vlasti se obává zabití. Situaci by nevyřešilo ani případné přestěhování do jiné části země.

18. Krajský soud zjistil, že žalovaný v rámci správního řízení shromáždil tyto podklady: Irák, Polský cizinecký úřad, bezpečnostní situace k datu 14. 2. 2025; Irák, Informace MZV ČR, č. j. 107005-7/2025-MZV/LPTP ze dne 8. 4. 2025 – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti do Regionu iráckého Kurdistanu; Irák, Informace MZV ČR, č. j. 107006-6/2025-MZV/LPTP ze dne 8. 4. 2025 – Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí; Informace ČTK: Jeden z vůdců Islámského státu v Iráku a Sýrii byl zabit, oznámil irácký premiér, ze dne 14. 3. 2025 a Informace ČTK: Strana kurdských pracujících zahájila v Iráku proces odzbrojování, ze dne 11. 7. 2025.
19. Dne 29. 8. 2025 měl žalobce možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce se s podklady nechtěl seznámit, ani neuvedl žádné další skutečnosti či nová fakta.
20. Napadeným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu. Žalovaný v průběhu správního řízení dospěl k závěru, že důvodem žádosti o mezinárodní ochranu žalobce je, že jeho otce v roce 2018 zabili asi z politických důvodů a sám žalobce byl několikrát unesen. Žalovaný nejprve shrnul podklady, ze kterých při posouzení žádosti o mezinárodní ochranu vycházel a se kterými měl žalobce možnost se seznámit. Při posouzení tvrzení žalobce dospěl žalovaný k závěru, že žalobce v průběhu správního řízení neuvedl skutečnosti, na základě kterých by byly naplněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 písm. a) zákona o azylu. Žalovaný nedospěl ani k závěru, že by žalobce mohl ve vlasti pocítovat obavu z pronásledování z důvodu uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný uvedl, že žalobcem vyřčené problémy ve vlasti považuje za zjevně nevěrohodné. Žalovaný komplexně prostudoval žalobcovu výpověď, provedl mj. srovnání s výpovědí u policie, přičemž dospěl k závěru, že azylový příběh, který žalobce předložil, vyznívá nevěrohodně a účelově. K tomu poukázal na hlavní rozpory v azylovém příběhu, a to především na skutečnost, že před policií žalobce uvedl, že má ve vlasti kromě jiných příbuzných taktéž otce, odcestoval, protože má rád Evropu a mířil do Velké Británie. Pokud žalobce staví na politické vraždě otce, který je však živý a žalobce s ním je v kontaktu, je třeba na azylový příběh pohlížet jako na zjevně nevěrohodný. Žalovaný žalobce konfrontoval, avšak nedostal uspokojivé vysvětlení. Žalovaný následně posuzoval možnost udělení azylu dle § 13 zákona o azylu a udělení doplňkové ochrany dle § 14a a § 14b zákona o azylu a dospěl k závěru, že žalobce podmínky pro udělení azylu podle těchto ustanovení taktéž nesplňuje.

Posouzení věci krajským soudem

21. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
22. Věc soud posoudil optikou žalobních námitek a dospěl k závěru, že žaloba důvodná není.
23. Krajský soud se především ztotožňuje s žalovaným v otázce posouzení nevěrohodnosti žalobcova azylového příběhu.
24. V této souvislosti poukazuje soud na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž platí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2022, č.j. 6 Azs 306/2021-49), že *pokud je přiměřeně pravděpodobné, že daná událost proběhla tak, jak tvrdí žadatel o azyl, žalovaný musí toto tvrzení vzít v potaz při celkovém posouzení žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný může zcela vyloučit z celkového posouzení pouze ta fakta, u nichž neexistuje ani přiměřená pravděpodobnost, že by k nim došlo. Ostatní tvrzení musí být součástí celkového posouzení rizika pronásledování, kde jim bude přisouzena váha podle míry pravděpodobnosti, s jakou lze soudit, že odpovídají skutečnosti (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č.j. 5 Azs 66/2008-70, ze dne 4. 1. 2018, č.j. 10 Azs 254/2017-40, ze dne 10. 2. 2021, č.j. 6 Azs 261/2019-40). Dále z judikatury vyplývá, že z výpovědi žadatele o mezinárodní ochranu je třeba vycházet, pokud se žadatel o mezinárodní ochranu po celou dobu řízení drží jedné dějové linie a jeho výpovědi lze i přes drobné nesrovnalosti označit za konzistentní a souladné s dostupnými informacemi o zemi původu (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2008, č.j. 2 Azs 49/2008-83 nebo ze dne 22. 5. 2009, č. j. 5 Azs 7/2009-98, č. 1913/2009 Sb. NSS).*
25. Žalovaný podrobně a jasně vysvětlil důvody, pro které považuje shora uvedená azylová tvrzení žalobce za nevěrohodná. Krajský soud na uvedenou část napadeného rozhodnutí v podrobnostech odkazuje, když se s posouzením tvrzení žalobce žalovaným ztotožňuje. Ve smyslu citované judikatury totiž podle krajského soudu neexistuje z důvodů vyložených v napadeném rozhodnutí ani přiměřená pravděpodobnost, že by byl žalobce pronásledován dle jeho tvrzení a že by ono pronásledování souviselo se smrtí jeho otce, když byla žalovaným spolehlivě vyvrácena věrohodnost tvrzení o otcově smrti. V té souvislosti je třeba poukázat na to, že žalovaný nevycházel jen z toho, že žalobce chtěl po výsledku na policii zavolat *rodicům*, ale že se v průběhu výsledku u policie vůbec nezmínil o motivech, které následně uvedl v řízení o mezinárodní ochraně, uvedl iniciály svého otce, uvedl, že v Iráku má kromě příbuzných i otce. Nezmněl se přitom ani o následných únosech. Ačkoli žalovaný žalobce v průběhu řízení o mezinárodní ochraně s uvedenými zjištěními konfrontoval, žalobce uvedené uspokojivě nevysvětlil.
26. Nelze přehlédnout, že žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu až v přímé návaznosti na jeho zadržení a zajištění policií poté, co se prokázal falešným dokladem totožnosti, ačkoli s ohledem na jeho azylová tvrzení mu zjevně nic nebránilo (nebylo ani v řízení zjištěno), podat žádost o mezinárodní ochranu bezprostředně po příjezdu do ČR.

27. Jelikož krajský soud shledal správnost závěrů žalovaného o nevěrohodnosti azylového příběhu žalobce, pozbývá významu se vyjadřovat k dalším žalobním námitkám.

Závěr a náklady řízení

28. Soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 5. prosince 2025

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.